

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoPr/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212213517
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2212213517.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: C. J., nar. XX. G. XXXX, bytom R. XX proti odporcovi: Roman Rabb - Double R, IČO: 34 249 702, Bodíky 173, zast. advokátkou: JUDr. Michaela Kajabová, Bratislava, kpt. Rašu 4, o zaplatenie 7.174,69 eur a príslušenstvo, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 26. januára 2016 č. k. 7Cpr/3/2012-106, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. (Občiansky súdny poriadok z. č. 92/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, rozhodol, že sa odporcovi náhrada trov konania nepriznáva s odkazom na ustanovenie § 152 ods. 1 O.s.p.. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 15. novembra 2012 č. k. 7Cpr/3/2012-27 priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov z finančných a majetkových dôvodov, ktoré naďalej trvajú, preto rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu len v časti trov konania podal včas odvolanie odporca a navrhol ho zmeniť uložením navrhovateľovi povinnosti na náhradu trov konania v sume 980,82 eur s argumentáciou, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku správania sa navrhovateľa. V konaní nebolo preukázané, že k späťvzatiu návrhu došlo v dôsledku správania sa odporcu a už vôbec nebolo preukázané, že návrh by bol podaný dôvodne, tak ako to má na mysli ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.. Navrhovateľ svoje späťvzatie odôvodnil ohľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu. Uviedol, že sa súdiť ďalej nechce, pretože to má nepriaznivý vplyv na jeho zdravie. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 5. marca 2014 č. k. 1T/111/2013, ktorým mal byť uznaný za vinného zo spáchania prečinu nevyplatenia mzdy odstupného od 15. februára 2009 do 15. septembra 2009. Navrhovateľ však zabudol uviesť, že citovaný rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 7. mája 2016 č. k. 6To/69/2014 a celá vec je v konaní neukončená ani na prvom stupni. Okrem iného v rámci trestného konania po prizvaní znalca do konaní súd ustálil výšku údajne nevyplatennej mzdy na sumu 1.483,70 eur, pričom v civilnom aj trestnom konaní si navrhovateľ uplatňoval náhradu v sume 7.174,69 eur a príslušenstvo. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania s odkazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože oslobodil navrhovateľa od súdnych poplatkov z dôvodu finančných a majetkových. Odvolateľ mal za to, že v uvedenom prípade sa nejednalo o prípad, na ktorý by bolo možné aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p.. Tu je potrebné presadzovať princíp zodpovednosti za výsledok a podania návrhu na súd. Navrhovateľ nemusel vôbec v rámci civilného konania domáhať sa náhrady mzdy, keďže tak už urobil skôr v trestnom konaní, preto je zvláštne, prečo tak dlho čakal s predmetnou žalobou.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné a napadnuté uznesenie treba zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konania (§ 221 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo žiadnych pochybností o tom, že opísanou vadou bolo postihnuté i uznesenie súdu prvého stupňa z prejednávanej veci, pokiaľ šlo o napadnutú časť rozhodnutia o trovách konania.

Súd prvého stupňa sa totiž v odôvodnení príslušnej časti svojho uznesenia obmedzil výlučne na odkaz ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré nevyložil a najmä účastníkom konania aj zástupcom neobjasnil, prečo v prejednávanej veci malo byť o trovách konania skončeného zastavením rozhodnuté podľa pravidiel, že tu existovali dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, avšak z tohto sa už nepodáva či prihliadal aj na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril.

Je zjavné, že naprávanie tohto opomenutia súdu prvého stupňa odvolacím súdom by bolo v skutočnosti nenahrádzaním činnosti súdu prvého stupňa a za stavu neprípustnosti dovolaní proti uzneseniam odvolacích súdov o trovách konania by to malo za následok aj porušenie ďalšieho práva účastníkov konania na prieskum správnosti ich rozhodnutia súdu, aspoň na základe jedného, či už riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku.

Vedený týmito úvahami preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p. rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto svojho uznesenia.

Povinnosťou súdu prvého stupňa tak bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O.s.p. viazaný a opätovne o otázke ostávajúcej predmetom konania aj po tomto rozhodnutí odvolacieho súdu rozhodnúť až po riadnom zvážení všetkých do úvahy prichádzajúcich možností a to s vpravením nového rozhodnutia aj náležitým odôvodnením.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3: 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.